

EDITORIAL

The necessity of an insurance system in Romanian sport

Necesitatea unui sistem de asigurare în sportul românesc

Traian Bocu

”Iuliu Hațieganu” University of Medicine and Pharmacy Cluj-Napoca

Editor-in-Chief of the Palestrica of the Third Millennium journal

Vice-President of the Romanian Medical Society of Physical Education and Sport

traian_bocu@yahoo.com

The definition of sport established by the Council of Europe comprises “*all forms of physical activity which, through casual or organised participation, aim at expressing or improving physical fitness and mental well-being, forming social relationships or obtaining results in competitions at all levels*” (***, 2007).

The term *sport* includes: school and university physical education, sport for all or recreational sport, and high performance sport. All these segments of *sport* have an important sanogenic role, but at the same time, when they are practiced inappropriately or in non-compliance with deontological principles, they pose a high risk of injury or even death. Risks are derived from two sources: a) an increase of aggressiveness in the practice of sport, particularly high performance sport; b) the exceeding of a deontological threshold in the practice of some sport disciplines or events, based on a continuous increase in the degree of difficulty of technical elements with an increasingly high risk, in order to keep up with the competition. Even sports such as football, basketball or handball have become sports with a high risk of injury. Not to mention artistic gymnastics or some acrobatic winter sports. This is why some countries with advanced sport systems such as USA or Germany have launched campaigns against the escalating number of injuries, which can lead to serious consequences up to death. The campaigns against injuries are based on slogans such as: *Stop sports injuries* or *Make youth sports injury safety your priority* (***, 2017).

Despite the great number of sports injuries in Romania, there are no campaigns for their prevention. There is also no injury or life insurance system in sport, or more precisely, the proportion of the insured is very small, 1%, compared to 99% for the non-insured. In countries with advanced sport systems, the proportions are reversed. In Romania, there is no insurance in the school and university physical education system, although injuries are numerous; there have even been reports of cases of death during physical

education classes. There is no insurance in sport for all, and there is no prevention against exercise overtraining, while cases of sudden death have been reported on sports grounds. But especially, there is no injury insurance in high performance sport, except for national team members but not for athletes who practice sport in sport clubs.

The subject of insurance in sport has been discussed in Romania, without concrete conclusions being drawn. One of the last conferences on this subject, organized in Bucharest on 12 December 2017, was entitled “*How do we insure sport in Romania?*” and was attended by insurance and sport professionals. According to Jura (2017), there are currently 245,626 registered athletes in Romania. Of these, only 1% are insured (have long-term sport insurance). However, sports practitioners in Romania are many more – about 1 million persons who currently practice sport in one form or another in Romanian clubs.

In the school/academic year 2016-2017, there were 3,597,300 pupils and students, of which 531.6 thousand students were enrolled in higher education. Of these, more than 170,000 were 1st and 2nd year students who practiced curricular sport (1). These are the figures of those who practice sport in an institutional form, where sport is included in the school curriculum, being aimed at health promotion. All these pupils and students practice sport without being insured. This means that all sport-related injuries as well as the medical rehabilitation of these injuries are incumbent on them and their families, with the possibility of medical rehabilitation being assumed by the public health system.

In other countries, such as Italy, school children do not enter the sports ground unless they are insured; in France, playing tennis requires membership of the Tennis Federation, which automatically requires insurance (Jura, 2017).

Currently, in Romania there are sports competitions in which athletes participate based on a self-declaration. Some athletes participate in international competitions based on mere travel insurance (Jura, 2017).

International statistics indicate hundreds of thousands of people injured during sport practice. Athletes need to be insured for the following reasons: they are exposed to a high risk of injury; they are exposed to the risk of temporary/permanent disability or death (Coca-Constantinescu, 2017).

In Romania, there is a need for creating a legal frame specific to sport insurance for all sports practitioners. A solution would be to allocate part of the budget of clubs, sports schools, educational institutions for insurance, so as to warrant continuity and stability in case of injury (Tecău, 2017). There is also the case of athletes who, at the end of their sports career, become unqualified (29-30 years on an average). Taking into account this aspect, in Netherlands, end career insurance was created, by which athletes retiring from sport receive a 5-year indemnity allowing them to requalify. The question of who and how to pay for this insurance should be considered (Mihai, 2017).

* * *

Definiția sportului stabilită de Consiliul Europei cuprinde *toate formele de activități fizice care, printr-o participare mai mult sau mai puțin organizată, au drept obiectiv expresia sau ameliorarea condiției fizice și psihice, dezvoltarea relațiilor sociale sau dobândirea unor rezultate pozitive în competițiile de toate nivelurile* (***, 2007).

În termenul *sport* sunt cuprinse: educația fizică școlară și universitară, sportul pentru toți sau de loisir și sportul de performanță. Toate aceste segmente ale *sportului* au un mare rol sanogenetic, dar în același timp, dacă sunt practicate necorespunzător sau fără respectarea principiilor deontologice, prezintă o mare doză de risc; risc de accidente sau chiar risc de viață. Riscurile provin din două direcții: a) creșterea nivelului de agresivitate în practicarea sporturilor, în special sportul de performanță; b) depășirea unui prag deontologic în practicarea unor ramuri sportive sau probe sportive, bazate pe ridicarea continuă a gradului de dificultate a unor elemente tehnice cu grad din ce în ce mai înalt de risc, pentru a face față concurenței. Chiar și unele ramuri sportive ca fotbalul, baschetul și handbalul au devenit sporturi cu grad înalt de risc de accidente. Ce să mai vorbim de gimnastica artistică sau unele sporturi acrobatice de iarnă. De aceea, în unele țări cu sport avansat ca USA, Germania au fost declanșate adevărate campanii împotriva accidentelor din ce în ce mai numeroase, care duc până la deces. Campaniile împotriva accidentelor se bazează pe sloganuri ca de exemplu: *Stop accidentelor în sport (Stop Sports Injuries)* sau *Asigură-te că în sportul juvenil, siguranța este prioritatea ta (Make Youth Sports Injuries Safety Your Priority)* (***, 2017).

Deși accidentele în sportul românesc sunt numeroase, campaniile de prevenire a accidentelor în sport nu există. De asemenea, lipsește sistemul de asigurare de accidente sau de asigurări de viață în sport. Sau mai exact spus există, dar într-un procent infim, de 1% asigurați, față de 99% neasigurați. În țările cu sport dezvoltat, procentele sunt inversate. În România nu există asigurări în sistemul de educație fizică școlară și universitară, deși accidentele sunt numeroase, au fost și unele cazuri de deces la orele de educație fizică. Nu există asigurări în sportul pentru toți, nici prevenție împotriva practicării în exces a activităților

fizice, iar pe terenurile de sport au fost cazuri de moarte subită. Dar, mai cu seamă, se constată că nu există asigurări de accidente în sportul de performanță decât pentru unii practicanți, cei de la nivelul loturilor naționale, nu și pentru practicanți sportului la nivelul cluburilor sportive.

Pe tema asigurărilor în sport, au fost organizate discuții în România, dar fără a se ajunge la concluzii concrete. Una dintre ultimele conferințe organizate a fost cea de la București din data de 12 decembrie 2017, intitulată *Cum asigurăm sportul în România ?* care a reunit profesioniști din asigurări și din domeniul sportiv. Conform Jura (2017) a reieșit faptul că în România există 245.626 de sportivi legitimați în momentul de față. Dintre aceștia, doar 1% sunt asigurați (au o asigurare dedicată sportivului, pe termen lung). Dar, practicanții sportului din România sunt mult mai mulți - aproximativ 1 milion de persoane care practică un sport într-o formă sau alta astăzi în cluburile din România.

În anul școlar/universitar 2016-2017, numărul elevilor și studenților a fost 3.597.300 din care, au fost înscriși în învățământul superior 531,6 mii studenți. Dintre aceștia, studenții din anii I și II care au practicat sport în regim curricular, au fost peste 170.000 (1). Acestea sunt cifrele practicanților sportului în mod instituționalizat unde sportul este prevăzut în curricula școlară, având ca obiectiv promovarea sănătății. Toți acești elevi și studenți practică sportul nefiind asigurați. Aceasta înseamnă că toate accidentele produse în urma practicării sportului precum și reabilitarea medicală a acestor accidente, cad în sarcina lor personală și a familiei, eventual reabilitarea căzând în sarcina sistemului public de sănătate.

În alte state, precum Italia, copiii la ora de sport de la școală nu intră pe terenul de sport, dacă nu sunt asigurați; în Franța, dacă vrei să joci tenis, trebuie să fii membru al Federației de Tenis, iar dacă ești membru, automat trebuie să ai și o asigurare (Jura, 2017).

În momentul de față, în România există competiții sportive unde sportivii participă pe baza unei declarații pe proprie răspundere. Unii sportivi participă la competiții în străinătate pe baza unei simple asigurări de călătorie (Jura, 2017).

Statisticile din afara României indică sute de mii de oameni accidentați în timpul practicării sportului. Sportivii au nevoie de asigurare din următoarele motive: sunt expuși unui risc ridicat de accidentare; sunt expuși riscului de a fi lipsiți temporar/definitiv de capacitatea de a practica sportul (risc de invaliditate sau de deces) (Coca-Constantinescu, 2017).

În România este nevoie de crearea unui cadru legal specific asigurărilor sportive, pentru toți practicanții sportului. O soluție ar fi prevederea în bugetele cluburilor, școlilor sportive, unităților de învățământ a unor părți care să fie dedicate asigurărilor, în așa fel încât să existe continuitate și stabilitate în cazul unui accident (Tecău, 2017). Mai există situația sportivilor care, după încetarea carierei sportive, devin niște necalificați (29-30 de ani în medie). Ținând cont de acest aspect, în Olanda s-a creat o asigurare de final de carieră care prevede ca timp de cinci ani, sportivii care s-au retras din cariera sportivă să primească o indemnizație ca să se poată recalifica. Ar trebui avut în vedere cine și cum ar trebui să plătească aceste asigurări (Mihai, 2017).

References

- Coca-Constantinescu C. Available online from <http://www.iasig.ro/LIVE-TEXT-XPRIMM-Time-for-Business-Cum-asiguram-sportul-in-Romania-a-reunit-profesionisti-din-asigurari-si-din-domeniul-sportiv-articol-3,100-57669.htm>. Accessed in 2017, December.
- Jura C. Available online from <http://www.iasig.ro/LIVE-TEXT-XPRIMM-Time-for-Business-Cum-asiguram-sportul-in-Romania-a-reunit-profesionisti-din-asigurari-si-din-domeniul-sportiv-articol-3,100-57669.htm>. Accessed in 2017, December.
- Mihai C. Available online from <http://www.iasig.ro/LIVE-TEXT-XPRIMM-Time-for-Business-Cum-asiguram-sportul-in-Romania-a-reunit-profesionisti-din-asigurari-si-din-domeniul-sportiv-articol-3,100-57669.htm>. Accessed in 2017, December.
- Tecău M. Available online from <http://www.iasig.ro/LIVE-TEXT-XPRIMM-Time-for-Business-Cum-asiguram-sportul-in-Romania-a-reunit-profesionisti-din-asigurari-si-din-domeniul-sportiv-articol-3,100-57669.htm>. Accessed in 2017, December.
- ***. Comisia Europeană. Cartea albă privind sportul. Oficiul pentru Publicații Oficiale ale Comunităților Europene. Luxemburg, 2007.
- ***. Am J Sports Med. 2017;45(14):XIV

Websites

- (1) <https://www.portalinvatamant.ro/articole/noutati-97/scade-numarul-de-elevi-si-studenti-mai-putini-cu-45000-in-2017-avem-un-profesor-la-15-elevi-7195.html>. Accessed in 2017, December